

Dosar nr. 2ra-1720/2018

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul central, (Z. Aramă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, Ș. Starciuc, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chisca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Alexandru Bragnebun cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins ca nefondat apelul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 19 ianuarie 2017, ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Bragnebun cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎM „Moldcell” SA, a indicat că, în calitate de operator și Alexandru Bragnebun, în calitate de abonat, au încheiat la 26 februarie 2013 contractul și acordul suplimentar, potrivit cărora operatorul s-a obligat să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar, pe o perioadă obligatorie prevăzută în contract.

Reclamanta ÎM „Moldcell” SA, a menționat că, abonatul a încetat să achite lunar abonamentul, prin ce a cauzat prejudiciu, care constă din datoria plus compensația în valoare de 6 344,05 lei și anume conform contractului de abonament cu nr. GSM 7XXXXXXX8 și nr. 7XXXXXXX7 pentru dispozitivul Huawei U 8666 încheiat la data de 26 februarie 2013, a cauzat operatorului un prejudiciu în sumă de 3 159, 44 lei, iar conform contract de abonament cu nr. GSM 78XXXXXX9 a cauzat un prejudiciu operatorului în sumă de 3 184, 61 lei.

Adițional compensației și datoriei acumulate, abonatului Alexandru Bragnebun, i s-a acumulat penalitatea conform p. 11 al acordului suplimentar de 0,5 % pe zi, pentru 100 zile de întârziere, în sumă de 3 172, 03 lei.

Reclamanta ÎM „Moldcell” SA, a invocat că, soluționarea litigiului pe cale amiabilă este imposibilă, din motivul că pârâtul Alexandru Bragnebun nu a achitat datoria, iar unica soluție legală este doar adresarea în instanță de judecată și încasarea forțată a datoriei în mărime de 9 516, 08 lei.

Reclamanta ÎM „Moldcell” SA, a solicitat încasarea de la pârâtul Alexandru Bragnebun în beneficiul său, a datoriei în sumă de 9 516, 08 lei, taxa de stat în sumă de 285, 49 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

Prin hotărârea din 22 martie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Moldcell” SA împotriva lui Alexandru Bragnebun cu privire la încasarea datoriei, a fost încasat de la Alexandru Bragnebun în beneficiul ÎM „Moldcell” SA suma de 9 516, 08 lei, cu titlu de datorie, 285, 49 lei taxa de stat, 1000 lei, cheltuieli pentru asistența juridică, 90 lei cheltuieli, pentru citația publică, iar în total suma de 10 891, 57 lei.

Prin decizia din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat, s-a respins ca nefondat apelul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Alexandru Bragnebun cu privire la încasarea datoriei.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, la 26 februarie 2013 între Î.M. „Moldcell” SA, în calitate de operator și Bragnebun Alexandru, în calitate de abonat, a fost încheiat, contractul de prestare a serviciilor de comunicații electronice, totodată, la aceeași dată, părțile au convenit asupra unui acord suplimentar.

La fel instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit că pârâtul Alexandru Bragnebun urmează să achite suma de 6344,05 lei. Această sumă fiind calculată pentru că pârâtul Alexandru Bragnebun, nu a achitat abonamentul lunar în mărime de 150 lei lunar pentru o perioadă de 14 luni, plus compensația la procurarea telefonului mobil la preț special.

Instanța de apel a invocat că potrivit pct.11 din acordul suplimentar încheiat între ÎM „Moldcell” SA și Alexandru Bragnebun, prevede că, răspunderea abonatului pentru neexecutarea acordului a fost stabilită în modul următor: abonatul achită în beneficiul operatorului compensația, ce reprezintă valoarea abonamentului lunar înmulțit cu numărul de luni, pentru care nu s-a achitat abonamentul lunar până la expirarea perioadei obligatorii de utilizare a serviciilor, o dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv, ce urmează a fi calculată din mărimea compensației, plus datoria acumulată în contul numărului GSM al abonatului, indicată în notificarea scrisă expediată de operator abonatului.

Iar, în cazul în care abonatul refuză executarea prezentului acord, solicitând rezilierea lui și/sau în caz de nementinere a statului activ al numărului (balanța pozitivă a contului numărului) înainte de expirarea perioadei active obligatorii de utilizare a serviciilor operatorului, abonatul este obligat să compenseze operatorului cheltuielile suportate în cadrul prezentei companii conform schemei: valoarea unui abonament lunar dispozitiv stabilit conform pct. 2 al acordului se va înmulți la numărul de luni.

Instanța de apel a menționat că, contrar prevederilor contractuale intimatul Alexandru Bragnebun nu și-a onorat obligațiunile asumate de achitare a sumelor

conform contractului, în rezultatul cărui fapt a fost notificat despre necesitatea stingerii datoriei, inclusiv și a penalităților calculate conform contractului. Or, din conținutul calculelor și pretențiilor formulate de reclamant, instanța corect a apreciat temeinicia solicitării încasării sumei respective, încadrând raportul juridic litigios în norma respectivă corectă.

Instanța de apel a invocat faptul că, clauza recuperării prejudiciului, în caz de neachitare a plăților cuvenite, a fost înserată în Contractul de abonament, indicându-se că nu va depăși termenul de 100 zile din termenul respectiv, instanța de apel stabilește temeinicia acțiunii în latură solicitării reclamantului privind încasarea, și va dispune încasarea a 3172,03 lei cu titlu de clauză penală.

Instanța de apel a reținut că, termenul de prescripție a fost respectat de către reclamanta ÎM „Moldcell” SA, ori, la 26 februarie 2013, Alexandru Bragnebun și ÎM „Moldcell” SA au încheiat un contract de abonament, prin care abonatul s-a obligat să achite un abonament lunar, pe perioada prevăzută în contract, și anume 14 luni. Astfel, termenul de prescripție, în litigiul dedus judecății a început a curge din momentul expirării a 14 luni, de la data încheierii contractului, adică din 26 aprilie 2014. Respectiv, instanța de apel a concluzionat că, acțiunea în instanța de judecată înaintată de reclamanta ÎM „Moldcell” SA la 13 ianuarie 2017, a fost depusă în interiorul termenului de prescripție de 3 ani.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondat argumentul apelantului Alexandru Bragnebun, precum că, reclamantul Î.M. „Moldcell” SA nu a respectat procedura de soluționare prealabilă, deoarece din înscrisurile anexate la materialele cauzei, a fost stabilit că reclamantul a expediat în adresa pârâtului la 16 mai 2015 o reclamație din conținutul căreia reiese că reclamantul a indicat pârâtului că datoria urmează să fie achitată în termen de 10 zile, iar în caz de nesoluționare a litigiului pe cale amiabilă, dosarul va fi transmis instanței de judecată.

Totodată instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect încasarea de la Alexandru Bragnebun în beneficiul ÎM „Moldcell” SA a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat 285,49 lei și cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei și 90 lei cheltuieli legate de citarea publică a pârâtului, soluție care este apreciată de către instanța de apel ca fiind una corectă, ținând cont de faptul că pretenția reclamantului a fost admisă integral, și ținând cont de prevederile art. 94 CPC ce statuează asupra proporționalității cheltuielilor de judecată părții admise din pretenții.

Astfel, instanța de apel a invocat că, prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele și a aplicat corect normele materiale și procedurale, a stabilit și elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei, a apreciat corect probele administrate în strictă conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, iar motivele invocate în apel sunt lipsite de suport legal și urmează a fi respinse, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

La data de 05 iulie 2018, Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de încetare a procesului de judecată sau scoaterea cererii de pe rol în baza art. 265, 267, respingerea cererii de chemare în judecată depusă de ÎM „Moldcell” SA ca fiind depusă peste termenul general de prescripție, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Alexandru Bragnebun, a indicat că, consideră decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul Alexandru Bragnebun, a invocat, prevederile art. 271, 272 alin. (1) Cod civil, care prevede că, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în favoare căreia a curs prescripția depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. Termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persona a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

La fel, recurentul Alexandru Bragnebun, a specificat că, intimata ÎM „Moldcell” SA, a avut posibilitatea să se adreseze timp de 3 ani de zile, cu notificarea privind plata sumelor restante și în interiorul acestui termen să se adreseze cu o cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Recurentul Alexandru Bragnebun, a menționat că, ÎM „Moldcell” SA nu a prezentat instanțelor judecătorești informații pertinente, care să confirme incontestabil faptul că, recurentul pe toată perioada contractuală a beneficiat de serviciile ÎM „Moldcell” SA și că serviciile au fost active până la data de 26 aprilie 2014. Astfel, recurentul consideră că, instanța de apel eronat a apreciat curgerea termenului de prescripție de adresare în instanța de judecată.

Recurentul Alexandru Bragnebun, a invocat că, intimata ÎM „Moldcell” SA, nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, care constituie o condiție specială a exercitării dreptului la acțiune în justiție și care necesită a fi întrunită.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost expediată participanților la proces la data de 14 mai 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 06-2a-699-06072017 (f. d. 131), fiind recepționată de recurentul Alexandru Bragnebun la 17 mai 2018, corespunzător trimiterii poștale DS3805047863AS.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, la data de 05 iulie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 30 iulie 2018, în adresa intimatei ÎM „Moldcell” SA, a fost expediată copia recursului declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata ÎM „Moldcell” SA, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se considera inadmisibil recursul declarat de Alexandru Bragnebun, reprezentat de avocatul Ion Căpățină, împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Alexandru Bragnebun cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan